

Maade end den, der er nævnt i den gældende Lov. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Derfor har jeg heller ikke kunnet stille Forslag i Lighed med det, der fandtes i det i Folketinget i Samlingen 1925—26 ved privat Initiativ indbragte Lovforslag. Men jeg er enig med det ærede Medlem i, at Spørgsmaalet om et Distrikts Indlemmelse ganske naturligt for Købstaden kan rejse Spørgsmaalet om Indlemmelse af andre Distrikter. Det kan være saaledes, at Indlemmelse i en Købstad af et Distrikt, som har en stor Gældsbyrde, hvor maaske Kloaksystem, Vejsystem o. s. v. kræver store Arbejders Udførelse, vil foranledige store Udgifter, som Købstaden kommer til at bære Hovedparten af. Det kan særdeles vel finde Sted. Indlemmelsen af et saadant Distrikt kan forrykke Skatteforholdene i Købstadkommunen saaledes, at maaske andre tilstødende Distrikter, som skattemæssig betragtet overfor Købstadkommunen havde været neutrale, kunde befrygtes at forvandles til Skattely, og at det derfor var naturligt for Købstaden, i det Øjeblik den skal modtage det ene Distrikt, at søge at værne sig imod Konsekvenserne ved at rejse Spørgsmaal om, at andre Distrikter, som slutter op til Købstaden, samtidig dermed maatte blive indlemmet. Jeg mener, at hvis Købstadkommunens Bestyrelse optager et saadant Spørgsmaal i Forbindelse med et af Landdistriktet rejst Indlemmelses-spørgsmaal, kunde den hele Sag under eet blive Genstand for Undersøgelse, Ministeriets Overvejelse og til sin Tid Ministeriets Afgørelse. Jeg finder, at det maa være den naturlige Konsekvens, og at det maa være deri, at det naturlige Værgemaal for den Kommune, som finder, at der gøres den Uret ved en eventuel Indlemmelse, maa søges.

Hedegaard: Den højtærede Minister udtalte, at det blev Kommissionen, der bestemte, hvorvidt der fremkom et saadant Forhold som det, jeg nævnte, hvorved Skat-ternes Størrelse i det indlemmede Distrikt og den tilsluttede Bykommune kunde skære hinanden, idet den forud kunde bestemme, i hvor mange Aar en saadan nedadgaende og opadgaende Bevægelse i det indlemmede Distrikts Skatter skulde foregaa. Men man kan ikke vide paa Forhaand, hvor mange Aar det vil tage, inden et saadant Skæringspunkt indtræder. Efter Lovens Bestemmelser kan der kun gaa 15 Aar. Kommissionen kan formentlig fastsætte et kortere Aaremaal. Men om det netop bliver det Antal

Aar, som træffer Skæringspunktet, hvor Skattebevægelserne falder sammen, ved man ikke. Jeg vilde imidlertid finde det rigtigt, at der i Loven fandtes en Bestemmelse om en bestemt Dag, da Overgangsbestemmelserne ophørte.

Den højtærede Minister erkender, at der kan være og er Uklarhed i Loven. Naar jeg har tilladt mig at pege paa Uklarheden, er det paa Grundlag af Udtalelserne fra Landkommunerne med bymæssig Bebyggelse, der netop har fremsat Besværinger, og vi maa dog erkende, at Repræsentanter for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse er nærmest interesserede i Loven, er dem, der først eventuelt skal ind under Lovens Bestemmelser. Og som Følge deraf kan jeg ikke nægte, at de taler med lige saa stor Ret som, ja, med større Ret end de rene Landkommuner, som i alt Fald ikke i Øjeblikket drømmer om at komme ind under Loven. Men det er jo muligt, at Loven i den nærmeste Fremtid bliver optaget til en almindelig Revision, og da vil disse Betragtninger sikkert komme til Behandling.

Maa jeg i Anledning af de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Venstre fremkom med, om, at Udgiften til Vejene ikke kan blive større for de Kommuner, der bliver indlemmet, sige, at det kan de dog nok. Jeg maa hævde, at Købstæderne stiller større Krav til Gader med sammenhængende Rækker af Huse paa hver Side, end Landkommuner med en noget mere spredt Bebyggelse stiller til deres Veje, og i det Øjeblik, Spørgsmaalet kommer til at foreligge om Vedligeholdelse af det Stykke Landvej, der gaar igennem det indlemmede Distrikt, og som altsaa er blevet en Del af Købstadkommunens Gadenet, er det, Interesse- modsætningerne opstaar; Kravene til Amtskommunen, for saa vidt denne har Vedligeholdelsespligt selvfølgelig, fremkommer i god Tid fra Bykommunen, medens maaske omvendt Amtskommunen paa et noget sent Tidspunkt indser Nødvendigheden af at grundforbedre eller vedligeholde den paa-gældende Vej. Disse Interesse modsætninger mener jeg, det var rigtigt at fjerne ved en Bestemmelse i Loven, selv om det skulde medføre, at den økonomiske Side af Sagen skulde afgøres, naar Indlemmelsen fandt Sted.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte Forundring over, at de Radikale støttede dette Forslag i Mod-sætning til deres Stilling overfor det private Lovforslag, der blev indbragt i det andet høje Ting. Denne Forundring antager jeg,